

РЕШЕНИЕ

№ 6509

гр. С., 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20221110164731 по описа за 2022 година

Производството е по основния съдопроизводствен ред на ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 261634/28.11.2022г. на СРС, подадена от А. Д. М. срещу В. Ф. Р..

Ищецът А. Д. М. чрез адв. С. Ц. е предявил срещу ответника В. Ф. Р. претенции с правно основание по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите, както следва:

- **5000,00 лева** – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени от ищеца страх, гняв, обида, засягане на достойнството и неудобство, последица от осъществена от ответника на 01.08.2021г. около 16:20-17:05ч., в град С., в ж.к. „*****“ II, близо до бл. 272А, закана с убийство с думите „I will kill you, I will finish you“ /“Ще те убия, ще те довърша“ – на английски език/, като му нанесъл и удар с меч тип „катана“ /с обща дължина от 77 см., с дължина на работната част 51 см. и ширина 3 см./ в областта на лицето, като с тази закана е могъл да възбуди основателен страх за осъществяването на заканата, **ведно със законната лихва** от датата на неправомерното увреждане (01.08.2021г.) до окончателното ѝ изплащане;
- **12000,00 лева** – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки, страдания и неудобства, последица от осъществен от ответника на 01.08.2021г. на 01.08.2021г. около 16:20-17:05ч., в град С., в ж.к. „*****“ II, близо до бл. 272А, спрямо ищеца удар с меч тип „катана“ /с обща дължина от 77 см., с дължина на работната част 51 см. и ширина 3 см./ в областта на лицето, при което му била нанесена порезна рана в областта на бузата с дължина от 3,5 см. и разположение към скулата, съставляваща по медико-биологичния признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота, лека телесна повреда, **ведно със законната лихва** от **датата** на неправомерното увреждане (01.08.2021г.) до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 01.08.2021г. около 16:20-17:05ч., в град С., в ж.к. „*****“ II, близо до бл. 272А, ответникът му се заканил с думите „I will kill you, I will finish you“

/“Ще те убия, ще те довърша“ – на английски език/, като му нанесъл и удар с меч тип „катана“ /с обща дължина от 77 см., с дължина на работната част 51 см. и ширина 3 см./ в областта на лицето. Ищецът работел в Кралство Дания и разбирал добре английски език. При нападението той изпитал силна и основателна уплаха за живота си, тъй като използваното от ответника средство – меч можело да предизвика веднага смъртта му. Изпитал невровегетативни симптоми на витална застрашеност, като чувствал несигурност, страх и безпокойство, които продължавали и към момента на подаване на исковата молба – имал безсъние и тревожност. Поведението на ответника провокирало и чувства на гняв, обида и засегнато достойнството му. С нанесения с меча-катана удар на ищеца била нанесена рана на лицето. Тя провокирала силни болки към момента на нанасянето и след това. Наложила се хирургическа обработка и шиене, както и последващо третиране. Наред с болката и последващите неудобства по грижа за нараняването, ищецът следвало да промени плановете си за годишен отпуск, намалил активностите си и променил начина си на живот. Върху лицето му останал белег, влияещ върху самочувствието. Нападението породило и шок и уплах. За деянията си ответникът се признал за виновен в извършване на престъпления по чл. 144, ал. 3 вр. ал. 1 НК и чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. чл. 130, ал. 1 НК, като сключил споразумение и му били наложени съответни наказания по нохд 5896/2022г. на СРС, НО, 109 състав. В насрочените по делото публични съдебни заседания ищецът не се явява или се явява лично, като се представлява от адв. Ц., която поддържа иска, включително в хода на устните състезания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът **В. Ф. Р.** не се е възползвал от правото си да подаде отговор на исковата молба. Явява се само в едно от проведените по делото публични съдебни заседания, като оспорва претенциите на ищеца, а в останалите заседания не се явява.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск, становището на ответника, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес от производството, като предявеният с нея иск е **допустим** и следва да бъдат разгледан по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска.

Ищецът е заявил претенциите си, разделяйки ги в два отделни иска, единият от които е за овъзмездяване на неимуществените вреди – страх, гняв, обида, засягане на достойнството и неудобство, последица от извършеното спрямо него нападение и отправените към него закани, а вторият е за репарирание на неимуществените вреди от нанесените му с меча „катана“ наранявания. Отчитайки фактическата обстановка по делото, съдът намира, че отделните болки, страдания, уплаха, неудобства и т.н., претърпени от ищеца, съставляват цялостно и комплексно последица от осъщественото спрямо него нападение, като не представляват самостоятелни основания за предявяване на отделни искове, а са по естеството си са едно комплексно неделимо основание за обезщетяване на пострадалия. Когато същият твърди, че е претърпял неимуществени вреди като последица от определено поведение на ответника /в случая изразяващо се в съчетание от заплахи и физическо посегателство/, той заявява извършването на един деликт, претенцията за обезщетяване на вредните последици от който от своя страна съставлява един иск, по който съдът определя едно общо и глобално обезщетение. В този смисъл е и практиката на Върховния касационен съд – р.214/08.03.2018г.-т.д.1069/2017г.-ВКС, I т.о., р.23/04.02.2019г.-гр.д.2750/2018г.-ВКС, IV т.о., р.164/30.06.2016г.-гр.д.5255/2015г.-ВКС, IV т.о. Поради това и съдът намира, че е сезиран с един иск с правно основание по чл. 45, ал. 1 ГПК в размер на 17000,00 лева. Допълнителен аргумент е и това, че на ответника в проведеното наказателно

производство е определено наказание по реда на чл. 23, ал. 1 НК.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по иска с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД е за ищеца. Същият следва при условията на пълно и главно доказване да установи извършено от ответника деяние, неговия противоправен характер, наличието, естеството и интензитета на причинените от него вреди, причинната връзка на същите с извършеното противоправно деяние. В тежест на ответника е да установи, че е заплатил търсените спрямо него суми, както и наличието на обстоятелства, които го освобождават от това задължение. В тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Видно от изисканото за послужване нохд № 5896/2022г. на СРС, НО, 109 състав, ответникът В. Ф. Р. се е признал за виновен в извършването на две престъпления:

- престъпление по чл. 144, ал. 3 вр. ал. 1 НК, изразяващо се в това, че на 01.08.2021г. в град С., ж.к. „*****“ 2, близо до бл. 272А, се закарнал с убийство на А. Д. М., като произнесъл думите „I will kill you, I will finish you! /“Ще те убия, ще те довърша!/ и му нанесъл удар с меч тип „катана“ с обща дължина на меча 77 см., с дължина на работната му част 51 см. и ширина 3 см., в областта на лицето, като това закарване е могло да възбуди основателен страх за осъществяването му;

- престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 вр. чл. 130, ал. 1 НК, изразяващо се в това, че на 01.08.2021г. в град С., ж.к. „*****“ 2, близо до бл. 272А, нанесъл на А. Д. М. удар с меч тип „катана“ с обща дължина на меча 77 см., с дължина на работната му част 51 см. и ширина 3 см., в областта на лицето, с което му причинил лека телесна повреда, изразяваща се в порезна рана на лицето вляво, в областта на бузата, с дължина на раната 3,5 см. и разположение към скулата, като в дъното на раната се вижда надкостницата на лявата скулна кост, което е реализирало медико-биологичния признак „временно разстройство на здравето, неопасно за живота“, като деянието е извършено по хулигански подбуди – без да е предизвикан от пострадалия, осъществено е на публично място, грубо нарушаващо обществения ред и изразяващо явно неуважение към обществото, при демонстрация на безнаказаност и пренебрежение на установените правила, закрилящи добрите нрави в обществото, телесната неприкосновеност и достойнството на отделната личност;

Споразумението е одобрено с определение на наказателния съд от 26.10.2022г., влязло в сила на същата дата. На основание чл. 23, ал. 1 НК на подсъдимия е определено общо наказание „пробация“ за срок от една година при пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес и задължителни срещи с пробационен служител.

Съгласно чл. 383, ал. 1 НПК сключеното по реда на гл. 29 НПК споразумение има последиците на влязла в сила присъда. Съгласно чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ последиците от деянието, относно това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца. При това положение следва да се приеме за установено и в настоящото производство, че ответникът е извършил описаното в исковата молба нападение, при което е заплашвал и наранил ищеца, че това негово поведение има противоправен характер и е извършено виновно. Задължителната сила на крайния съдебен акт в наказателното производство обхваща и съставомерния резултат от престъплението. Тъй като причиняването на телесна повреда е резултатно престъпление, то за целите на настоящото производство следва да се приеме за установено причиняването на леката телесна повреда, описана в одобреното по нохд 5896/2022г. на СРС споразумение (ППВС № 7/1959 г., опр.1003/06.03.2024г.-гр.д.2482/2023г.-ВКС, Пг.о.).

При това положение по настоящото дело следва да бъдат установени естеството и интензитета на последвалите неимуществени вреди, връзката им с престъпното поведение на ответника и размерът на съответстващото им справедливо обезщетение.

По делото като свидетели са разпитани В.С. и Н.Б.. Съдът, като прецени показанията им внимателно с оглед обстоятелствата по чл. 172 ГПК, кредитира същите като вътрешно и помежду си непротиворечиви, в съзвучие с останалия събран по делото доказателствен материал и без данни да са дадени целенасочено пристрастно. Свидетелят С. се познава с ищеца от деца. Ищецът живеел в Дания. Знае за процесния инцидент, но не е присъствал на него. Свидетелят отишъл да го види на следващия ден у тях. Ищецът бил с марля на бузата, а след като свалили конците е виждал и самата рана. След този инцидент М. не искал да излиза. Свидетелят оценява психо-емоционалното му състояние като „спраскан“. Стоял си вкъщи, а марлята свалили до най-много двайсетина дни. По принцип, когато си дойдел от чужбина, се събирали с компании, гледали да оползотворят времето за почивка и навън, тъй като било лято. Ищецът обаче останал вкъщи нервен и в недобро настроение, а приятелите му ходели да го виждат. Не е забелязал по някакъв начин нараняването да му пречи, освен при бръснене. Заявявал, че не иска да излиза и да се ходи на места с много хора. Свидетелят установил също така, че, като има повече хора и някой повиши глас, М. ставал по-нервен. Уплашен бил от случилото се, тъй като, ако раната била малко по-надолу, можело изходът да е фатален. Проучвал как да махне белега, който бил на лицето му /„като стоножка“/, не му харесвал. Раната била по-силно изразена в началото, после си стоял белегът, като ищецът вдигнал брадата си малко по-високо. През 2022г. свидетелят гостувал на М. в Дания и ходили на обиколка. Последният обаче не искал да ходи по заведения, където има хора, тъй като се притеснявал от наличието на много непознати хора. Преди инцидента ищецът нямал такова поведение, като свидетелят заявява, че именно ищецът бил „по-купонджия“. Свидетелят Б. познава М. от повече от 20 години. Също знае за процесния инцидент, но не е присъствал на него. Виждал се с ищеца, когато последният се връщал от Дания, както било и през 2021г. Имали уговорка да се видят, но, когато свидетелят потърсил М., той му съобщил, че е бил нападател със самурайски меч. Видели се на следващия или по-следващия ден. Не си спомня за превръзки, не знае дали е провеждал лечение. Бил обаче уплашен, не искал да излиза от вкъщи и приятелите му ходели при него да го видят. Доколкото си спомня, е останал някакъв белег. Свидетелят канил ищеца да излязат някъде, но той отказвал – притеснявал се от хора и от това, което му се е случило. По-късно, като отидели на заведение, винаги бил под напрежение, винаги наблюдавал около него какво се случва.

Видно от представеното по делото на л. 16 заверено копие от епикриза от Клиниката по лицево-челюстна хирургия на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, А. М. е приет в клиниката на 02.08.2021г. с диагноза: „МКБ S01.4 Порезна рана на лявата буза инфраорбитално към лявата зигоматична област“. На лявата му буза е установена линейна порезна рана, която може да възникне по описания от пациента начин (удар със самурайски меч), с дължина 3,5 см. и дълбока до периоста на зигоматичната кост, без данни за отпадна симптоматика на лицевия нерв. При локална анестезия и антисептична обработка на кожата е направена промивка на раната, антисептично е обработена и защита послойно при постигнат оптимален естетичен резултат. Предписана е терапия – туширане два пъти дневно с хлорхексидинов разтвор при липса на необходимост от антибиотично лечение. Пациентът е изписан на 02.08.2021г. в добро състояние, със стабилни показатели и свободни и проходими горни дихателни пътища, афебрилен, със спокойна, без възпаление и без кървене рана. Предписано е сваляне на конците на 7-10 ден.

Обезщетението за неимуществени вреди, съобразно чл. 52 ЗЗД, се определя по справедливост. Съгласно ППВС 4-1968г., справедливостта не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне размера на обезщетението: характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и т.н. Паричният еквивалент на неимущественото увреждане съдът определя към датата на деликта, изхождайки от обществено-икономическите условия

в страната, а присъдената от този момент лихва има компенсаторен характер и се дължи от датата на увреждането (арг. чл. 84, ал. 3 ЗЗД), като размерът на присъденото обезщетение не може да служи като източник за неоснователно обогатяване (арг. р.214/08.01.2019г.-гр.д.3921/2017г.-IVг.о.).

Съдът намира, включително с оглед проведеното наказателно производство, писмените доказателства по делото и показанията на свидетелите, че процесните болки и страдания са в пряка причинно-следствена връзка с престъпното поведение на ответника.

Касае се за осъществено на публично място в светлата част на денонощието внезапно нападение. То е осъществено с хладно оръжие – меч тип „катана“ /самурайски меч/, което е от такова естество, че може да причини изключително тежки наранявания и/или смърт, като е съпроводено именно с такава заплаха от страна на ответника: че ще убие ищеца. Изречена на разбираем за последния език, при заплашително поведение и употреба на описаното хладно оръжие, е нормално и логично за ищеца да възникне страх, че В. има намерение да осъществи закана си, като само късметът е способствал да не получи по-тежки травми или дори да бъде убит. Логично обосновано и житейски мислимо е в подобна ситуация на крайна угроза ищецът да изживее усещания на краен страх и тревога. Унижено е било и достойнството му, доколкото е станал жертва на безпричинна саморазправа, което е нормално да надигне у него и последващ гняв и раздразнение по повод случилото се.

Нанесените на ищеца физически травми сами по себе си не са тежки. Раната наистина е дълбока – стига да костта, поради което е обоснован изводът, че при нанасянето ѝ, при третирането ѝ и в известен период след това ищецът е търпял съответните интензивни болки и страдания, нормално следващи от нея. Тя обаче е със сравнително малък размер, освен за целите на хирургичната ѝ обработка /зашиване/, антисептична поддръжка и махане на конците, не е имало необходимост от болнично лечение, антибиотична или друга специфична терапия. Няма данни раната да е довела до временен или траен функционален телесен дефицит и битови затруднения или да е станала причина за последващо увреждане на здравето на ищеца, освен временно при бръснене. Няма данни за последвала от нея нетрудоспособност. Останалият белег има по-скоро естетично-козметичен характер и не води до визуално отблъскващ външен вид на ищеца. От друга страна обаче този белег е на лицето му, и, ако не бъдат предприети допълнителни процедури за евентуалното му премахване, той ще съпътства ищеца до края на живота му, ще бъде част от неговата визуална идентичност, възможно пораждайки въпроси у околните за произхода му и вечно напомняйки на ищеца за случилото се. Събраните по делото свидетелски показания подчертават, че ищецът държи на външния си вид, а останалият белег е наложил да промени начина, по който оформя брадата си.

Налице са и последици с неблагоприятен характер, проявили се в психическия мир на ищеца. Освен изживените интензивни чувства на страх и тревога по време на нападението, по делото се събраха доказателства и за неблагоприятна промяна в поведението и начина му на живот, при това с продължителен характер: ищецът е станал по-затворен, избягва многолюдни места, отказва да излиза с приятели, а когато все пак го направи, е напрегнат и тревожен. Извън това обаче не са ангажирани несъмнени доказателства тези прояви да са се задълбочили дотолкова или да са били така интензивни, че да преминат на границите на нормалните психични изживявания, да демонстрират дезадаптационни процеси или патологично личностно изменение.

В тази връзка съдът намира, че сумата от **7000,00 лева** е достатъчна адекватно да овъзмезди глобално понесените от ищеца неимуществени вреди, като размерът □ отговаря на критерия на справедливостта по чл. 52 ЗЗД. **За горницата над 7000,00 лева до пълния си предявен размер от 17000,00 лева искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.**

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски има само страната, в полза на

която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода от делото право на разноски имат и двете страни. Ответникът обаче нито е доказал, нито е претендирал разноски, поради което такива не му се следват.

Ищецът е доказал разноски за адвокатски хонорар в размер на 1500,00 лева, от които съобразно изхода от спора в негова полза следва да се присъдят **617,65 лева**.

Тъй като ищецът съобразно чл. 83, ал. 1, т. 4 ГПК е освободен от заплащането на държавна такса по делото, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата по делото държавна такса съобразно уважената част от иска, а именно сумата от 280,00 лева. В негова тежест следва да бъде възложена и пропорционална част от разноските по делото за превод от/на нидерландски език /общо 1150,00 лева/ в размер на 473,52 лева. Така в тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на държавни такси и разноски по делото в общ размер на **753,52 лева**.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Ф. Р., ЛНЧ *****, роден на 19.01.1959г., гражданин на Кралство Нидерландия, с адрес за пребиваване в град С., **да заплати на А. Д. М.**, ЕГН *****, от град С., на основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД, сумата от **7000,00 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в преживени от ищеца страх, гняв, обида, засягане на достойнството и неудобство, последица от осъществена от ответника на 01.08.2021г. около 16:20-17:05ч., в град С., в ж.к. „*****“ П, близо до бл. 272А, закана с убийство с думите „I will kill you, I will finish you“ /“Ще те убия, ще те довърша“ – на английски език/, като му нанесъл и удар с меч тип „катана“ /с обща дължина от 77 см., с дължина на работната част 51 см. и ширина 3 см./ в областта на лицето, като с тази закана е могъл да възбуди основателен страх за осъществяването на заканата, както и за неимуществените вреди, изразяващи се в болки, страдания и неудобства, последица от осъществения от ответника на 01.08.2021г. около 16:20-17:05ч., в град С., в ж.к. „*****“ П, близо до бл. 272А, спрямо ищеца описан удар с меч тип „катана“ в областта на лицето, при което му била нанесена порезна рана в областта на бузата с дължина от 3,5 см. и разположение към скулата, съставляваща по медико-биологичния признак временно разстройство на здравето, неопасно за живота, лека телесна повреда, **ведно със законната лихва от датата на непозволеното увреждане (01.08.2021г.) до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата над 7000,00 лева до пълния предявен размер от общо 17000,00 лева.**

ОСЪЖДА В. Ф. Р., ЛНЧ *****, роден на 19.01.1959г., гражданин на Кралство Нидерландия, с адрес за пребиваване в град С., **да заплати на А. Д. М.**, ЕГН *****, от град С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **сумата от 617,65 лева**, представляваща разноски по делото пред районния съд (гр.д. № 64731/2022г. на СРС).

ОСЪЖДА В. Ф. Р., ЛНЧ *****, роден на 19.01.1959г., гражданин на Кралство Нидерландия, с адрес за пребиваване в град С., **да заплати В ПОЛЗА НА БЮДЖЕТА НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ по сметка на Софийския районен съд**, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, **сумата от 753,52 лева**, представляваща държавни такси /280,00 лева/ и разноски /473,52 лева/ по делото пред районния съд (гр.д. 64731/2022г. на СРС).

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните. На ответника същото да се връчи и в превод на нидерландски език.

Съдия при Софийски районен съд: _____